

چرا حضرت فاطمه زهرا نامیده شد

سلوک و اخلاق حضرت زهرا اطهر سلام الله علیه نه تنها سلوک و اخلاقی است که نمایانگر تکامل روحی شخصیتی ایشان است،

داستان ولادت حضرت فاطمه (س)/ چرا حضرت فاطمه زهرا نامیده شد
سلوک و اخلاق حضرت زهرا اطهر سلام الله علیه نه تنها سلوک و اخلاقی است که نمایانگر تکامل روحی شخصیتی ایشان است، بلکه اخلاق و منش و روش او میزان و ملاک و اسوه و الگو برای تمام زنان و مردان عالم در همه دورانها است.

به گزارش خبرگزاری مهر، بنابر روایتی وقتی حضرت زهرا سلام الله علیه متولد شد، پنج سال از بعثت نبی مکرم اسلام (ص) و سه سال از شب معراج می گذشت. ایشان هشت سال با پدر بزرگوارش در مکه بود و سپس با او به مدینه هجرت کرد. یک سال از ورود ایشان به مدینه می گذشت که با حضرت علی (ع) ازدواج کرد. وقتی پدرش از دنیا رفت، ایشان هیجده ساله بود و بعد از پیامبر اعظم (ص) هفتاد و دو روز بیشتر زندگی نکرد.

در روایتی آمده که آن حضرت در بیست جمادی الثانی سال دوم بعثت که جمعه بود، متولد شد. امام رضا فرموده رسول خدا (ص) فرمود: "وقتی به معراج رفتم، جبرئیل دستم را گرفت و مرا به بهشت برد و به من خرما تعارف کرد. من نیز خوردم و آن خرماها به نطفه بدل شد. وقتی به زمین برگشتم با همسرم خدیجه خلوت کردم و او به فاطمه آبستن شد. به همین دلیل فاطمه حوریه ی انسان ناست و من هرگاه مشتاق توی بهشت می شوم، دخترم را بو می کنم."

وقتی حضرت خدیجه با رسول خدا ازدواج کرد، زنان مکه او را ترک کردند. هیچ یک از زنان مکه به او سر نمی زدند و حتی به او سلام هم نمی دادند. خدیجه از تنهایی خود ناراحت شد و از این ناراحتی هراسان شده بود. او وقتی به فاطمه باردار شد، فاطمه از داخل رحم با مادرش حرف می زد و به او آرامش می داد. خدیجه این مطلب را از پیامبر (ص) پنهان کرد. روزی رسول خدا متوجه شد و به خدیجه فرمود: جبرئیل به من گفته، آنچه در رحم داری دختر است و فرزندانش هم پاک و پاکدامنند.

مدت زیادی نگذشته بود که حضرت خدیجه سراغ زنان قریش و بنی هاشم رفت و گفت: "مثل همه ی زنان که در هنگام زایمان از یکدیگر مراقبت و پرستاری می کنند مرا هم پرستاری کنید. آنها پیغام دادند چون حرف ما را گوش ندادی و با محمد یتیم ابوطالب در حالی که فقیر بود ازدواج کردی نمی توانیم از تو پرستاری کنیم. خدیجه با شنیدن این حرفها ناراحت شد. در همین حال چهار زن سبزه رو، و قد بلند به دیدنش آمدند. خدیجه ترسید یکی از آنان گفت: "تترس ما فرستادگان خدا و خواهران تو هستیم؛ ساره، آسیه، مریم دختر عمران و خواهر حضرت موسی (ع). خدا ما را فرستاده تا مراقب تو باشیم. وقتی فاطمه به پاکیزگی متولد شد. نوری از او متصاعد شد که تمام خانه های مکه را روشن کرد. جایی از دنیا باقی نماند مگر اینکه نور آن حضرت آنجا را روشن کرده بود.. ده حوریه ی بهشتی وارد خانه ی خدیجه شدند که در دست هر کدام تشرتی بهشتی و ظرفی برای آب ریختن بود که پر بود از آب کوثر آن چهار زن فاطمه را گرفتند و با آب کوثر شستند. سپس دو پارچه ی بسیار سفید که از شیر سفیدتر و از مشک عنبر خوش بوتر بودند آوردند. با یکی از آنها تن و با دیگری سر او را پوشاندند.

حورالعین و اهل آسمان بخاطر این میلاد به یکدیگر تبریک می گفتند، ناگهان نوری در آسمان درخشید که فرشتگان قبل از آن ندیده بودند و زنان بهشتی به خدیجه گفتند: "دختر پاک، وارسته و مبارکت را بگیر که او نسلش برایت مبارک خواهند بود. خدیجه با خوشحالی نوزادش را گرفت و شروع به شیردادن کرد. فاطمه به اندازه ی رشد یک ماهه ی یک کودک رشد می کرد و هر ماه به اندازه ی بزرگ شدن یک کودک در طی یک سال بزرگ می شد.

حضرت فاطمه (س) 9 اسم دارد که از نام های خداوند گرفته شده است که عبارتند از فاطمه، صدیقه، مبارکه، طاهره، زکیه، مرضیه، محدثه، زهرا، 104 لقب برای حضرت فاطمه جمع آوری شده فاطمه یعنی کسی که از هر شری جدا شده باشد. اگر امیرالمومنین نبود تا با فاطمه ازدواج کند برای فاطمه همسری بر روی زمین پیدا نمی شد.

چرا فاطمه را زهرا نامیدند؟ این سوال از امام حسن عسگری (ع) شده بود فرمودند: "چون روزی سه بار برای امیرالمومنین می درخشید: در اول روز مثل آفتاب، بعد از ظهر مثل ماه و غروب مثل ستاره.

در روایت آمده که کنیه های حضرت فاطمه عبارتند از: ام حسن، ام حسین، ام محسن، ام الائمه و ام ابیها. اسامی حضرت زهرا عبارتند

از: فاطمه البتول، الحصان، الحره، السیده، العذراء، الزهراء، الحوراء، المبارکه، الطاهره، الزکیه، الراضیه، المحدثه، مریم، صدیقہ، الکبری، در آسمان ها نیز نامش "نور آسمانی بسیار مهربان" بود.

شیخ مفید و ابن طاووس تاریخ ازدواج حضرت زهرا را شب پنج شنبه شب بیست و یکم ماه محرم سال سوم بعد از هجرت می دانند. در روایت دیگری آمده که امیرالمومنین شانزده روز پس از درگذشت خواهر حضرت فاطمه، رقیه همسر عثمان، ازدواج کرد.

ازدواج امیرالمومنین پس از بازگشت او از جنگ بدر بود و در آن وقت چند روزی از ماه شوال می گذشت و در بحارالانوار آمده حضرت علی روز سه شنبه، هفتم ذی الحجه با فاطمه (ع) ازدواج کرد.

پیامبر به حضرت فاطمه فرمودند: به خدا اگر در نزدیکانم کسی را بهتر از علی سراغ داشتم تو را به عقد او در می آوردم. البته من تو را به عقد علی در نیاورده ام بلکه این خداست که تو را همسر او کرده.

امام حسین(ع) فرموده است: فاطمه با مهریه ای برابر با چهارصد و هشتاد درهم به عقد علی(ع) در آمد. در روایت دیگری آمده: مهریه ی آن بانو چهارصد مثقال نقره بوده است که ارزشی برابر با پانصد درهم داشته است.

امام باقر فرموده است: خدای متعال به پیامبرش فرمود: "من یک پنجم دنیا و یک سوم بهشت را به عنوان مهریه به فاطمه دادم. علاوه بر این آب را مهریه ی فاطمه کردم یعنی چهار رودخانه ی فرات، نیل مصر، نهروان و باغ را هم به او بخشیدم. سلوک و اخلاق حضرت زهرا نه تنها سلوک و اخلاقی است که نمایانگر تکامل روحی شخصیتی اوست بلکه اخلاق و منش و روش او میزان و ملاک و اسوه و الگو برای دیگر زنان و مردان است. با مواجهه به زندگی این بانوی بانوان در ابعاد گوناگون زندگی ایشان پیامها و رهنمودها و راهنمایی های اخلاقی می یابیم. او بانوی جوانی است که در یک دوره کوتاه زندگی در دنیا همچو شهابی تیز و پر نور از دنیا گذر نمود اما آثار حیاتی او و برکات وجودی او در کهکشان عالم انسانیت برای همیشه درس سعادت خط حرکت و تکامل است.

حضرت فاطمه (ع) در زندگی، فردی سختکوش و پرنرژی، صبور و پایدار، دارای عواطف عمیق انسانی، منظم و با برنامه، سخت کوش در عبادت، دانش دوست، مسلط به آیات قرآن، با وقار، مطیع خدا و رسول خدا (ص) بود.